



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Veroniky Křest'ánové, Dr., soudkyně Mgr. Karolíny Šorbanové a soudce JUDr. Tomáše Novosada ve věci

žalobců: a) **E. Ch.**, narozená dne xxx
bytem Xxx, Xxx
b) **M. Ch.**, narozený dne xxx
bytem Xxx, Xxx
oba zastoupeni advokátem Mgr. Adamem Zahálkou
sídlem U Prašné brány 1078/1, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **EMPRESA MEDIA, a.s.**, IČO 26418011
sídlem Mikuleckého 1309/4, 147 00 Praha 4
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Melkusem
sídlem Washingtonova 1624/5, 110 00 Praha 1

o ochranu osobnosti

k odvolání všech účastníků proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 30. července 2020, č. j. 16 C 192/2019–90,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I **potvrzuje**.
- II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku II **mění** tak, že žalovaná je **povinna** do sedmi dnů od právní moci tohoto rozsudku doručit žalobcům písemnou omluvu, datovanou a podepsanou statutárním orgánem žalované, v tomto znění: „Vážená paní Ch., vážený pane Ch., omlouváme se Vám za to, že jsme v časopise Sedmička vydaném dne xxx a xxx opakovaně zveřejnili soukromé informace o Vašich majetkových poměrech.“

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hájková

- III. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku III **mění** tak, že žalovaná je **povinna** do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni a) částku ve výši **112 500 Kč** a žalobci b) částku ve výši **62 500 Kč**; ve zbývajícím rozsahu [tj. co do zamítnutí částky 12 500 Kč pro žalobkyni a) a částky 62 500 Kč pro žalobce b)] se v tomto výroku **potvrzuje**.
- IV. Žalovaná je **povinna** zaplatit na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů žalobkyni a) částku ve výši **27 208 Kč** a žalobci b) částku ve výši **18 138,67 Kč**, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobců Mgr. Adama Zahálky, advokáta.

Odůvodnění:

1. **Žalobci** se žalobou podanou dne 9. října 2019 u Obvodního soudu pro Prahu 4 jako soudu prvního stupně domáhali ochrany své osobnosti. Tvrdili, že žalovaná neoprávněně zasáhla do jejich osobnostních práv obsahem 2 článků spolu s fotografiemi v týdeníku Sedmička, kdy první článek žalovaná uveřejnila v čísle xx dne xxx pod názvem *E. a M. Ch.: Xxx xxx xxx xxx* (dále jen „1. článek“), druhý článek uveřejnila dne xxx v čísle xx s titulkem: „X. X.: Xxx xxx xxx xxx“ (dále jen „2. článek“). Na oba články je pak vždy upoutávka na titulní straně předmětného čísla časopisu spolu s velkou fotografií žalobkyně a). Zároveň žalovaná uveřejnila články, resp. jejich prezentaci (upoutávku na tištěnou verzi) na svých internetových stránkách www.sedmicka.tyden.cz (1. článek je prezentován pod názvem „X. X.: Xxx xxx xxx xxx“, 2. článek pod názvem „XXX XXX X. X.: Xxx xxx xxx xxx“). Žalobcům podle žaloby vadí obsah článků, týká se jejich majetkových poměrů, obsahuje informace o jejich nemovitostech s přesnými daty jejich pořízení, jejich výměry i lokace, ceny pořízených nemovitostí, dokonce i fotografie domů, včetně jejich bydliště. Zároveň byly uvedeny informace o zástavě konkrétní nemovitosti, výši hypotečních úvěrů s identifikací banky, jakož i podrobné informace o majetkových poměrech žalobců jako manželů. V 2. článku je pak navíc uvedena lživá, avšak údajně exkluzivní informace o termínu předpokládaného porodu žalobkyně a) s datem xxx. Dle žalobců jednání žalované nejen že je objektivně způsobilé zasáhnout do osobnostních práv žalobců, ale reálně i zasáhlo, když soukromé informace o majetku a majetkovém uspořádání mezi žalobci jakožto manželzy bylo publikováno v jednom z nejprodávanějších časopisů ve své kategorii, jak sama svůj časopis prezentuje žalovaná. Informace o majetkových poměrech žalobců, skladbě majetku patří mezi soukromé osobní informace, přičemž umístění určitých informací v katastru nemovitostí, respektive ve sbírce listin katastru nemovitostí, nelze v žádném případě chápat za zveřejnění informací pro širokou veřejnost a je nutno rozlišit mezi dostupností informace v příslušném registru a jejich zveřejněním v předmětných člancích, jejichž jediným účelem bylo uspokojit zvědavost čtenářů a navýšit vlastní hospodářský prospěch zvýšením prodejnosti časopisu. Zjištění údajů žalovanou z katastru nemovitostí ji pak neopravňují k dalšímu zveřejnění ve sdělovacích prostředcích, když takové šíření přímo zapovídá § 23 vyhlášky Českého úřadu zeměměřického a katastrálního č. 358/2013 Sb. 2. článek obsahuje nepravdivé a navíc silně intimní tvrzení o termínu porodu žalobkyně a) a spekulace ohledně výběru jména dítěte. Je to pouze žalobkyně a), kdo je veřejně známou osobou. Žalobce b) je na veřejnosti znám primárně jako manžel žalobkyně a), své postavení nijak nevyužívá k osobnímu a majetkovému prospěchu. Nelze tak aplikovat stejný standard na jeho osobu jako na žalobkyni a). Podstatná část informací o majetku v dotčených člancích se týkala vlastního majetku žalobce b). Není zde žádný zájem veřejnosti na informacích o majetku žalobkyně a) jako zpěvačky xxx xxx, dvojnásobně to platí u žalobce b), který není osobou veřejně známou. Rovněž je nutno vzít v potaz, že žalobkyně a) si své soukromí pečlivě střeží. Žalobci navrhovali, aby žalované byla soudem uložena povinnost k odstranění internetových verzí článků (upoutávek) z internetových stránek žalované a zdržet se dalšího šíření těchto článků, povinnost se žalobcům omluvit omluvou ve výše uvedeném znění a zaplatit každému ze žalobců zadostiučinění v penězích ve výši 125 000 Kč. Později k dotazu

odvolacího soudu žalobci upřesnili svůj finanční požadavek tak, že za zveřejnění informací o majetkových poměrech každý požaduje zadostiučinění ve výši 62 500 Kč a za zveřejnění předpokládaného termínu porodu rovněž každý částku 62 500 Kč.

2. **Žalovaná** navrhla zamítnutí žaloby. Nezpochybňovala, že uveřejnila napadené články v tištěné i internetové podobě, avšak články se nedopustila žádného protiprávního či neoprávněného zásahu do osobnostních práv žalobců. Oba žalobci jsou veřejně známými osobami [žalobkyně a) zpěvačka, žalobce b) kytarista xxx xxx a)], informace použité v člancích žalovanou byly získány z veřejně přístupných evidencí - katastru nemovitostí, kde se s nimi každý může seznámit. Pravdivost informací nebyla zpochybňována. Smyslem článků nebyla difamace žalobců. Ve vztahu k termínu porodu sama žalobkyně a) xxx zveřejnila na sociální síti informaci o narození xxx s fotografií, čímž projevila svoji vůli informovat veřejnost, a nemohlo tak dojít k zásahu do její osobnostní sféry.
3. **Soud prvního stupně** rozhodl v záhlaví uvedeným rozsudkem tak, že uložil žalované povinnost ze stránek na doméně www.sedmicka.tyden.cz odstranit článek s názvem „X. X.: Xxx xxx xxx xxx“ zveřejněný dne xxx a článek s názvem „XXX XXX! X. X.: Xxx xxx xxx xxx xxx“ zveřejněný dne xxx, jakož i zdržet se dalšího šíření těchto článků (výrok I), zamítl požadavek na omluvu žalobcům (výrok II), zamítl požadavek žalobců na zadostiučinění v penězích (výrok III). Výrokem IV rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
4. Takto rozhodl soud prvního stupně na základě skutkových zjištění a právní argumentace uvedených v písemném odůvodnění napadeného rozsudku, na něž se pro stručnost odkazuje. Stejným závěrem soudu prvního stupně bylo, že není dán společenský zájem na zveřejnění informací o majetkových poměrech žalobců s identifikací nemovitostí, proto vyhověl návrhu na odstranění článků z internetu. Naopak není prostor pro omluvu ani finanční zadostiučinění. Omluva byla koncipována příliš široce a zásah do osobnostních práv žalobců nebyl natolik intenzivní, že by zde byly podmínky pro přiznání zadostiučinění v penězích. O nákladech řízení soud prvního stupně rozhodl podle § 142 odst. 2 o. s. ř.
5. Rozsudek soudu prvního stupně napadli včasným a přípustným **odvoláním** žalobci i žalovaná.
6. **Žalobci** napadli rozsudek v rozsahu zamítavých výroků II a III a v rozsahu nákladového výroku IV. Namítají, že rozsah zveřejněných informací o majetku žalobců byl naprosto nepřijatelný, v rozporu se zákonem, a to i přesto, že žalobkyně a) je osobou veřejně známou. Zdůraznili, že žalobce b) osobou veřejně známou není a proto újma jemu způsobená byla vyšší. Způsob prezentace informací o majetku je pak naprosto bulvární. Ve vztahu ke zveřejněnému termínu porodu měla být žalovaná soudem prvního stupně vyzvána k prokázání pravdivosti takového výroku, zároveň je nepřipustné, aby bylo spekulováno mediálně o termínu porodu kohokoliv. Omluva žalobců byla koncipována právě s ohledem na celkový obsah a kontext článků sice širěji, avšak dle nich přesně, určitě a srozumitelně, žalobci tedy měli být případně soudem poučeni ve smyslu občanského soudního řádu. Nesprávný procesní postup soudu prvního stupně zapříčinil zamítnutí požadavku na relativní satisfakci pro nízkou intenzitu zásahů do osobnostní sféry žalobců, aniž by žalobci byli řádně poučeni dle § 118a o. s. ř. Z těchto důvodů žalobci navrhli změnu rozsudku a plné vyhovění žalobě, případně zrušení rozhodnutí soudu prvního stupně a vrácení věci k dalšímu řízení.
7. **Žalovaná** napadla rozsudek soudu prvního stupně v rozsahu vyhovujícího výroku I a nákladového výroku IV. Namítá, že informace uvedené v obou člancích o majetkových poměrech jsou pravdivé, veřejně přístupné a dostupné z veřejně přístupné evidence katastru nemovitostí. Je zde dán veřejný zájem na uveřejnění těchto informací při zohlednění postavení žalobců jako osob veřejně činných a známých. V tomto směru poukázala na nález Ústavního soudu ze dne 11. listopadu 2005, sp. zn. I. ÚS 453/03. Rozsudek je pak vnitřně rozporný ve vztahu k posouzení jednotlivých nároků, když soud prvního stupně dospěl k závěru, že žalobci jsou osobami veřejně známými a veřejnost pak může mít zájem na uveřejnění informací o majetku žalobců, což však neodpovídá vyhovění návrhu na odstranění článků. Nepřezkoumatelným je výrok o náhradě nákladů řízení. Žalovaná navrhla,

aby v napadeném rozsahu byl rozsudek soudu prvního stupně zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

8. Žalovaná se v reakci na odvolání žalobců ztotožnila se závěrem soudu prvního stupně, že oba žalobci jsou osobami veřejného zájmu, jakož i s neurčitostí požadované omluvy. Sami žalobci svým chováním skutečnosti z jimi tvrzené chráněné sféry soukromí nevyloučili, mohli informace v katastru nemovitostí učinit tajnými či je anonymizovat. Navíc zejména na sociální síti Instagram opakovaně zveřejňují informace odkrývající jejich soukromí spolu s fotografiemi. V tomto směru žalovaná poukázala na veřejnou prezentaci přestavby vnitřních částí nemovitostí žalobců s konkrétními detaily obsaženou ve videu o délce 6 minut zveřejněném na sociální síti YouTube s názvem Xxxx xxxx xxxx xxxx. Zároveň poukázala na příspěvky žalobkyně a) ze dne xxx a ze dne xxx na sociální síti Instagram, které se týkaly mateřství žalobkyně a) a rodičovství žalobců. V závěru žalovaná uvedla, že informace o termínu porodu žalobkyně a) byla po celou dobu sporu vedena jako okrajová s tím, že nelze poskytnout ochranu žalobcům ve vztahu k tomuto nároku v řízení před odvolacím soudem.
9. **Odvolací soud** přezkoumal napadený rozsudek a řízení před soudem prvního stupně podle § 212, § 212a a § 214 odst. 1 o. s. ř., zvážil všechny námitky a vyjádření účastníků a dospěl k závěru, že odvolání žalobců je částečně důvodné, odvolání žalované důvodné není.
10. Odvolací soud postupem podle ustanovení § 213 odst. 4 o. s. ř. nově provedl k důkazu příspěvek žalobkyně a) na jejím instagramovém účtu ze dne xxx (žalovanou uváděný již před soudem prvního stupně, kdy důkaz nebyl proveden), jakož i videem na sociální síti YouTube s názvem Xxxx xxxx xxx xxx vloženým na sociální síť xxx (tedy důkaz, který byl k dispozici až po vyhlášení rozsudku soudem prvního stupně), jakož i účastnickým výslechem žalobkyně a). Postupem podle § 213a o. s. ř. pak odvolací soud doplnil dokazování o informace z Media Projektu dostupné na webu Unie vydavatelů (www.unievychovatelu.cz) k čtenosti časopisu Sedmička v období 2. a 3. čtvrtletí roku 2019 a z webu Gemius Czech Republic (www.cz.gemius.com) pak o informaci k návštěvnosti webu žalované www.sedmicka.tyden.cz, a to jednak v den vydání upoutávek k tištěné verzi článků odpovídající dni vydání článků (tj. ke dni xxx, xxx), dále v týdenním a měsíčním horizontu po vydání upoutávek. K příspěvku žalobkyně a) na jejím instagramovém účtu ze dne xxx odvolací soud postupem podle § 213 odst. 5 o. s. ř. nepřihlížel.
11. Na základě doplněného dokazování s poukazem na zjištění soudu prvního stupně ve vztahu k obsahu předmětných článků odvolací soud vycházel při přezkumu rozsudku soudu prvního stupně z následujícího doplněného skutkového stavu.
12. 1. článek obsahuje informace o tom, že „... xxxxxxx xxxxxxx xxxxxxx xxxxx xxxxx xxxxx...“. v článku jsou informace o velikosti zastavěné plochy nemovitosti, velikosti zahrady ve Xxx, podrobnosti ohledně majetkových vztahů k předmětné nemovitosti, informace o vlastnictví dalších bytů. Článek je doprovázen fotografiemi X. X., fotografií domu ve Xxx, jakož i domů, kde žalobci mají byty (*časopis Sedmička č. xx*). Část informací o majetkových poměrech, jak byly obsaženy v 1. článku, žalovaná dne xxx prezentovala (jako upoutávku na 1. článek) i na internetu pod názvem „X. X: Xxxx xxx xxx xxx“ (www.sedmicka.tyden.cz).
13. 2. článek obsahuje informace obdobného charakteru jako 1. článek - za kolik byla zakoupena nemovitost žalobců v obci Xxx, z jakých zdrojů si manželé peníze pořídili, at' již šlo o prodej bytu či hypotéku, jsou poskytnuty informace o majetku žalobce b). V článku je také poskytnuta informace o tom, že se blíží porod žalobkyně s tím, že „xxxx xxxx xxxx xxxx“ (*časopis Sedmička č. xx* vydaný dne xxx). Část informací o majetkových poměrech, jak byly obsaženy v 2. článku, žalovaná dne xxx prezentovala (jako upoutávku na 2. článek) i na internetu pod názvem „Xxx xxx! X. X.: Xxx xxx xxx xxx“ (www.sedmicka.tyden.cz).
14. Žalobkyně a) před odvolacím soudem vypověděla, že předmětné články zažehly zájem veřejnosti v Čechách, Polsku i na Slovensku o bydliště žalobců, když v člancích byla zveřejněna i fotografie

jejich obydlí ve Xxx, kam se přestěhovali xxx. Rovněž byly uveřejněny fotografie domů, kde mají žalobci byty. Žalovaná byla první, kdo tyto údaje o obydlí a majetku obecně mediálně zveřejnila. Prvotní reakcí byl strach žalobkyně a) o bezpečí a z vykradení domu. Je veřejně známo, že žalobce b) je xxx xxx xxx a) a spolu jsou tedy na koncertě, kdy v té době je dům opuštěný. Rovněž bylo zveřejněno, jak dům vypadá, a lokace, což vyvolalo zájem fanoušků, kteří k domu jezdili a začali ho fotit. Přijížděli i fanoušci z Polska, kteří jí pak dům chválili. Sama, když je někdy na zahradě, slyší, jak lidé za plotem mluví, že tam žalobkyně a) bydlí, dům si fotí, což je velmi nepříjemné. Sama žalobkyně a) informace o svém bydlišti nikdy nezveřejňovala. Pokud jde o spolupráci s B. ve vztahu k videu na YouTube, kancelář snímaná ve videu je pronajímána agentuře a slouží k natáčení videí. Žalobkyně si dávala pozor, aby z videí nevplynuly bližší detaily ohledně bydlení žalobců. Navíc video je až z doby, kdy už byly informace o bydlení zveřejněny žalovanou a kdy později jiná média získala fotografie nemovitosti od realitní kanceláře, která dům prodávala. Při seznamování se se sousedy se pak tito smáli žalobci b), že nevlastní ani polovinu domu. Lidé díky předmětným článkům znají informace týkající se ceny nemovitosti, uspořádání majetkových vztahů mezi žalobci jako manžely, což mnohdy neví ani nejbližší rodina. Žalobkyně a) tak zažívala pocity bezmoci a zneužití, a proto se po 1. článku obrátili na právníka. (Plná moc předchozímu zástupci žalobců byla skutečně udělena již 3. května 2019, jak plyne z plné moci na č. l. 13 spisu.) Informace z článků se dotkly i vztahů s nejbližší rodinou, tetou a strýcem ze strany žalobce b), sourozenci žalobců, kteří do té doby nevěděli podrobnosti o majetkových vztazích mezi žalobci a jejich majetkové situaci. Sama žalobkyně a) se snažila informace k bydlišti ve Xxx a okolnosti o hypotéce tajit. Dotazovala se právníků s tím, že ji bylo sděleno, že v katastru to musí být zapsané. Bydliště na pracovních smlouvách nemá nikde uváděné, smlouvy jsou vedeny na agenturu, která ji zastupuje, a ta má sídlo jinde než v bydlišti žalobců.

15. Ve vztahu k následkům uveřejnění informace o předpokládaném termínu porodu žalobkyně a) vypověděla, že článek v ní vyvolal strach. Každá rodička chce mít hlavně pocit bezpečí. V době zveřejnění 2. článku s informací o plánovaném termínu porodu bylo dítě již na světě. Když se žalobkyně a) dozvěděla o článku, byla ve stresu, pod vlivem hormonů po porodu a měla strach. Proto pak raději ještě týž den na Instagramu informaci o narození dítěte zveřejnila, než aby ji někdo pronásledoval do porodnice. Sama žalobkyně a) o termínu porodu nikde nemluvila, koncertovala i v době těhotenství až do xxx, jak bylo naplánováno. [Zveřejnění informace o narození xxx, jeho jména a žádosti žalobkyně a) o respektování křehkého období pro ni jako matku, soukromí a klidu, dne xxx bylo prokázáno rovněž příspěvkem na sociální síti Instagram ze dne xxx, a to včetně fotografie, která zachycuje žalobkyni a) a miminko pouze zezadu].
16. Z videa zpřístupněného na sociální síti YouTube s názvem Xxxx xxxx xxx xxx vloženém na síť dne xxx bylo zjištěno, že žalobkyně a) ve spolupráci s firmou B. natočila příspěvek o zařízení jednoho pokoje „xxx“. Z příspěvku je zřejmé, že se zde nacházejí věci žalobců a jedná se o místo, kde se žalobkyně a) tzv. může zavřít - tedy má své soukromí. Z kontextu příspěvku vyplývá, že místnost je součástí místa, kde žalobkyně a) bydlí. Pohledy z okna v příspěvku bydliště blíže neidentifikují. Dávají nahlédnout sledujícímu do nově zařízeného pokoje žalobkyně a) s tím, že v závěru žalobkyně a) slibuje další možné proměny. Z výpovědi žalobkyně a) vyplynulo, že odměnou za propagaci B. získala prezentované vybavení místnosti.
17. Z úřední činnosti (věc sp. zn. 22 Co 129/2019) je odvolacímu soudu známo, že v době vydání 1. článku (léto 2018) byla čtenost u časopisu Sedmička necelých 270 tisíc, u internetového portálu ww.tyden.sedmicka.cz bylo reálných uživatelů cca 67 tisíc, zobrazení stránky cca 250-260 tisíc a návštěvnost necelých 125 tisíc. Z veřejně dostupného zdroje (portál Gemius Audience) ve vztahu k návštěvnosti internetu a stránek ww.sedmicka.tyden.cz ke dni xxx (vydání 1. článku) soud zjistil, že tento den na těchto stránkách bylo 6 625 reálných uživatelů, zobrazení stránky bylo uskutečněno 13 103. V týdenním horizontu (od xxx do xxx) reálných uživatelů bylo 31 992, zobrazení stránek bylo uskutečněno 87 056. V měsíčním horizontu (xxx 2018) reálných uživatelů bylo 110 418 a zobrazení stránek provedeno 378 148. Ve vztahu ke 2. článku byla podle Media projektu za období

2. a 3. čtvrtletí roku 2019 zjištěna čtenost časopisu Sedmička v době uveřejnění v počtu 215 tisíc. Podle údajů Gemius návštěvnost internetového portálu ww.sedmicka.tyden.cz ke dni xxx byla tento den 3 767 reálných uživatelů a zobrazení stránky 15 103. V týdenním horizontu (od xxx do xxx) reálných uživatelů bylo 35 832, zobrazení stránek bylo uskutečněno 70 172. V měsíčním horizontu (xxx 2019) reálných uživatelů bylo 128 231 a zobrazení stránek provedeno 433 561.
18. Žalobkyně a) je známá a úspěšná zpěvačka xxx xxx, žalobce b) je hudebník – xxx xxx xxxx xxx, žalobci jsou manželé (nesporné skutečnosti mezi účastníky).
19. Odvolací soud souhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že oba žalobci vystupují na kulturní scéně v České republice v oblasti xxx xxx a jsou oba osobami veřejného zájmu, u žalobce b) je veřejný zájem dán i zprostředkovaně skrz partnerský vztah se žalobkyní a).
20. Odvolací soud též souhlasí – s odkazem na právní úpravu a judikaturu citovanou již soudem prvního stupně - že žalovaná zveřejněním napadených článků neoprávněně zasáhla do osobnostních práv žalobců a že požadavek žalobců na odstranění článků z webu žalované je důvodný (§ 82 odst. 1 o. z.). Odvolací soud naopak nesdílí závěr soudu prvního stupně, že důvodným není požadavek žalobců na odčinění nemajetkové újmy požadovanou omluvou i – částečně – penězi (§ 2951 odst. 2, § 2957 o. z.).
21. Odvolací soud shodně se soudem prvního stupně i názorem žalobců má za to, že **majetkové poměry žalobců**, informace týkající se uspořádání majetkových vztahů mezi manžely, stejně tak výše příjmů žalobců, jsou informace zásadně soukromé povahy. Na tom nic nemění ani okolnost, že údaje o nemovitém majetku, včetně nabývacích titulů, spoluvlastnických vztazích, právech cizích osob (typicky zástavním právem včetně údaje o zajištěné pohledávce), jsou údaje veřejně dostupné, snáze či složitěji, ale legálně z katastru nemovitostí/sbírky listin, z nichž žalovaná zveřejněné údaje o poměrech žalobců získala. Dostupnost, byť legální, však automaticky neznamená oprávnění k libovolnému užití. Užití (využití údajů) limituje účel katastru nemovitostí. Ten je definován v § 1 odst. 2 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, (dále jen „katastrální zákon“). Katastr nemovitostí slouží k ochraně práv k nemovitostem, pro účely daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění, k ochraně životního prostředí, k ochraně nerostného bohatství, k ochraně zájmů státní památkové péče, pro rozvoj území, k oceňování nemovitostí, pro účely vědecké, hospodářské a statistické. Okolnost, že údaje z katastru nemovitostí nelze užít libovolně, vyplývá přímo z katastrálního zákona (§ 53), neboť ten, kdo užije osobní údaje v rozporu s účelem katastru nemovitostí vyjádřeným v § 1 odst. 2 katastrálního zákona, dopustí se přestupku ve smyslu § 57 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona a může mu být uložena pokuta.
22. Podstatné je, že žalovaná ve svých člancích žádný ze zákonných důvodů pro užití informací z katastru nemovitostí nenaplnila a není zde dán ani žádný jiný (ochranu soukromí přebíjející) veřejný zájem na tom, aby údaje byly zveřejněny a aby ochrana osobnosti ustoupila svobodě projevu a právu na informace. Žalobci jsou sice osobami veřejného zájmu, to však samo o sobě nečiní jejich majetkové poměry věcí veřejného zájmu a samo o sobě to třetí osoby nelegitímuje ke zveřejnění informací z této sféry života žalobců. Z článků samotné žalované vyplývá, že žalobci svůj majetek nestaví na odív, jejich majetkové poměry nejsou veřejně známy. Články majetkové poměry odkrývají jen pro odkrytí samotné, nikoli z nějakého legitimního důvodu veřejného zájmu. Není zde vůbec ve hře, že by třeba příjmy, které žalobci ke koupi použili, měli získat trestnou činností, zneužitím pravomoci, či snad jinak protiprávně nebo neeticky. Zveřejněné informace jsou prostým výčtem informací, aniž by zde byl jakýkoli jiný důvod, než čistě komerční, soukromý zájem žalované počítající s lidskou zvědavostí. O těchto skutečnostech svědčí i samotnou žalovanou v 1. článku použitá slova: „... xxx xxx xxx xxx xxxx ...“.
23. Odvolací soud zde dává do pozornosti závěry Ústavního soudu v nálezu ze dne 11. února 2020 sp. zn. Pl. ÚS 38/17, který se týkal otázky ústavní konformity zveřejňování (resp. zpřístupnění) údajů získaných z oznámení podávaných na základě zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů. Ústavní soud zde zrušil část zákona, která umožňovala každému libovolně nahlížet do registru oznámení

u vyjmenovaných veřejných funkcionářů. Ústavní soud zde uzavřel, že *zásah do soukromí je méně intenzivní v situaci, kdy veřejný funkcionář musí oznámení o majetku, příjmech a závazcích pouze podat, na rozdíl od situace, kdy takové oznámení podává s vědomím, že se vzápětí jeho majetkové poměry stanou bez dalšího „věcí veřejnou“, tedy se stanou součástí veřejně přístupného registru oznámení. Čím širší okruh osob a bez omezení se může s majetkovými poměry veřejného funkcionáře seznámit, tím intenzivnější zásah do soukromí může tato osoba pocítovat. Shledal-li proto Ústavní soud napadená ustanovení zákona týkající se samotné úpravy podávání oznámení o majetku, příjmech a závazcích za ústavně konformní, neaproboval tím bez dalšího, že je ústavně konformní i režim zveřejňování (resp. zpřístupnění) takto získaných údajů. Má-li být cílem nablížení do registru prevence či odhalení střetu zájmů, resp. zvýšení důvěry veřejnosti v činnost veřejné moci, nikoli pouhé uspokojení osobní zvědavosti, či dokonce zjišťování informací pro účely nezákonné či jinak nepřijatelné, nelze považovat formální bariéru v podobě podání individuální žádosti za překážku, která by naplnění uvedeného účelu bránila. Poskytováním údajů z registru na žádost je zároveň dostatečně naplněna i preventivní funkce zpřístupňování údajů, tedy vědomost veřejných funkcionářů o možnosti kohokoli, kdo se identifikuje, zjistit údaje z registru oznámení a případný střet odhalit. Ústavní soud připomněl, že při posuzování oprávněnosti zveřejnění údajů ze soukromí konkrétních osob, je nutné brát v potaz řadu kritérií, přičemž status dotčené osoby jakožto osoby veřejně činné je pouze jedním z nich (srov. např. rozsudek ESLP Axel Springer AG proti Německu ze dne 7. 2. 2012, stížnost 39954/08, bod 89 an.). Kromě statusu osoby, již se zveřejněná informace týká, jde též o např. o otázku, do jaké míry určitá informace přispívá k debatě o veřejném zájmu např. tím, do jaké míry informace ze soukromí souvisí s výkonem veřejné funkce dané osoby, zda je informace pravdivá, jakým způsobem a v jaké formě byla zveřejněna apod. U informací o majetkových poměrech veřejných funkcionářů sice platí předpoklad, že jde o informace pravdivé, jakož i to, že se týkají veřejně činné osoby, ovšem i u veřejně činných osob závisí existence veřejného zájmu na zveřejnění informace na jejich postavení v pomyslném mocenském žebříčku, jakož i na tom, zda své soukromí vystaví více očím veřejnosti právě tím, že se stanou profesionálními politiky. Veřejný zájem na zveřejnění informace ze soukromí tudíž nemusí být dán vždy a automaticky jen proto, že osoba, již se informace týká, je osobou veřejně činnou. Vždy též záleží na kontextu použití a dalších okolnostech zveřejnění konkrétní informace. Pokud tedy např. konkrétní novinář získá informace ze soukromí starosty malé obce, bude rozdíl v tom, zda je zveřejní v souvislosti s podezřením z nezákonného jednání, nebo je zveřejní pouze pro uspokojení zvědavosti čtenářů. Zde pak nemusí veřejný zájem převážet, neboť ten je nutno zvážit vždy na základě skutkových okolností věci, ať již jde o pozici veřejného funkcionáře v rámci systému veřejné moci, typu zveřejněné informace, vazby konkrétních údajů ze soukromí na výkon veřejné funkce apod. Uzavřel-li Ústavní soud takto i k osobám veřejných funkcionářů, tím spíše to platí ve vztahu k osobám veřejně známým jen díky umělecké činnosti. I ty sice musí počítat se zvýšeným veřejným zájmem, to však neznamená, že v situaci jako je v projednávané věci musí strpět rozsáhlé obnažení nemovitého majetku včetně vzájemného vlastnického uspořádání a dalších podrobností.*

24. Nikoli nepodstatné je i to, že nemovitost ve Xxx je i obydlím žalobců, přičemž žalobci měli legitimní zájem místo nechat veřejně neznámé. Žalovaná přitom zveřejnila informaci o místě, kde žalobci bydlí včetně fotografie předmětného domu, která přispěla k přesné identifikaci bydliště žalobců.
25. Okolnost, že sama žalobkyně a) aktuálně obrazně řečeno pouští veřejnost do svého domu, že své soukromí tak zcela nechrání a dokonce je komerčně využívá, obecně může být ve sporu o ochranu osobnosti významná, nikoli však v této věci. Jednak video je z doby téměř dvou let po zveřejnění 1. článku, a pak místo bydlení nijak blíže neidentifikuje. Příspěvek sice svědčí o určité toleranci žalobkyně a) [a jistě i žalobce b)] sdílet veřejně informace o místě, kde bydlí, což může nasvědčovat nižší (nikoli však žádný) újmě zveřejněnými informacemi v porovnání s někým, kdo by toto nestrpěl nikdy a nesvolil by s tím, aby za dveřmi obydlí bylo natáčeno video, které se pak zveřejní na sociální síti, avšak v tomto sporu každý ze žalobců žádal zadostiučinění pouze ve výši 62 500 Kč, což je částka nijak horentní a není důvodu její výši jakkoli snižovat v důsledku toho, že část interiéru obydlí žalobců byla později veřejnosti odkryta (učiněna součástí informačního sebeurčení) žalobci samotnými.
26. Lze tak s odkazem na § 2951 odst. 2 o. z. ve spojení s § 2956 o. z. a § 2957 o. z. uzavřít, že ve vztahu k informacím o majetkových poměrech je požadavek žalobců na odčinění nemajetkové újmy

důvodný, a to jak omluvou, jejíž obsah je i vzhledem k formě (dopis žalobcům) dostatečně přiléhavý, tak i v penězích, kdy vzhledem k rozsahu zveřejněných informací, jakož i vzhledem k širokému okruhu osob (veřejnosti), kterým žalovaná informace uvedla ve známost, je namístě každému ze žalobců přiznat částku v plně požadované výši, tj. 62 500 Kč.

27. Žalobci se žalobou dále domáhali ochrany svých osobnostních práv i v souvislosti se zveřejněním **informace o předpokládaném termínu porodu** a výběru jména tehdy ještě nenarozeného dítěte obou žalobců. Zde každý z nich po žalované žádal zadostiučinění v penězích (každý částkou 62 500 Kč), omluvu za tento zásah žalobci nežádali. I zde odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně shledal žalobní požadavek důvodný, ale jen ze strany žalobkyně a) a jen co do částky 50 000 Kč, ve zbylém rozsahu, tj. co do částky 12 500 Kč požadované žalobkyní a) a co do celé částky 62 500 Kč požadované žalobcem b) žalobu shodně se soudem prvního stupně důvodnou neshledal.
28. Informace o předpokládaném termínu porodu ženy je její soukromou (intimní) zdravotní informací. Nebyl zde dán žádný důvod, pro který by tato informace měla být zveřejněna. Žalobkyně a) údaj o termínu porodu z pochopitelných vysvětlených důvodů tajila a bezprostředně po porodu tajila i narození xxx. Žalovaná uveřejnila informaci o předpokládaném termínu porodu v době, kdy již žalobkyně a) porodila xxx, avšak tato informace ještě nebyla veřejně známá. Nepravdivá informace o předpokládaném termínu porodu žalobkyně a) přišla v době krátce (v rozsahu pár dnů) po porodu žalobkyně a), tedy v čase emocionálně, psychicky, zdravotně i hormonálně náročném pro každou ženu, v době, kdy každá žena má o to větší právo na své soukromí a klid bez vnějších zásahů kohokoli. Ač by jinak se zveřejněním informace fanouškům ještě nějaký čas mohla otálet, užít si v poporodním stavu plně intimitu okamžiku a klid bez zájmu médií a veřejnosti, žalovanou zveřejněná informace ji donutila informaci o narození xxx zveřejnit následně stejný den (a i tehdy s prosbou o respektování soukromí).
29. Pokud tak jde o žalobkyni a), pak u ní právě s ohledem na její specifické postavení ženy - matky, prvorodičky krátce po porodu, jak bylo shora uvedeno, lze dovodit, že žalovanou zveřejněná informace u ní vyvolala újmu, kterou je namístě odčinit penězi, a to částkou 50 000 Kč, což je v zásadě minimální částka, která v aktuálních poměrech při podmínkách pro přiznání reletární satisfakce plní při zásahu do osobnostních práv člověka obsahem sdělovacích prostředků satisfakční funkci. Nižší částka by již tento účel neplnila. Pro přiznání vyšší částky zde ale již důvod není. Tím není ani okolnost, že žalovaná uveřejnila spolu s plánovaným termínem porodu zmínku o utajování jména potomka, která sama o sobě není způsobila přivodit újmu.
30. Odvolací soud pak obecně souhlasí s žalující stranou i v tom směru, že zveřejnění předpokládaného termínu porodu může vyvolat nežádoucí zájem veřejnosti a obavu o ztrátu soukromí sledováním rodičů na cestě do porodnice a tím přivodit zásah do soukromí. Avšak zde byla situace jiná. Žalobkyně a) v době uveřejnění 2. článku již porodila, proto obavy žalobců, že je při (soukromé) cestě do porodnice bude sledovat dav fanoušků, nebyly namístě. Pokud tak jde o žalobce b), jehož postavení jako otce je přeci jen odlišné, neshledal odvolací soud zásah zveřejněnou informací o předpokládaném termínu porodu za způsobilý vyvolat takovou újmu, kterou by bylo třeba odčinit penězi (§ 2951 odst. 2 věta druhá o. z. *arg. a contrario*). Omluvu žalobce b) nežádal. K tomu odvolací soud pak obecně poznamenává, že je nepřípustné, aby účastníku byla přiznána omluva, ač o ni nežádá, neboť soud nemůže překročit žalobní požadavek (§ 153 odst. 2 o. s. ř.). Není ani smyslem § 118a o. s. ř., aby soud poučoval účastníka v tomto směru, že ho povede ke změně žaloby. Tomu postup podle § 118a o. s. ř. neslouží, jeho smyslem je poučit účastníka, aby doplnil tvrzení/donavrl důkazy, které mu v řízení o konkrétním žalobním požadavku (nikoli jiném) dají šanci uspět.
31. Odvolací soud k tomu připomíná, že vlastní zásah je nutno hodnotit vždy objektivně s přihlédnutím ke konkrétní situaci, za které k neoprávněnému zásahu došlo (tzv. konkrétní uplatnění objektivního kritéria), jakož i k osobě postižené fyzické osoby (tzv. diferencované uplatnění objektivního kritéria). (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 7. října 2009, sp. zn. 30 Cdo 4431/2007, publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 98/2010).

32. Lze tak s odkazem na § 2951 odst. 2 o. z. ve spojení s § 2956 o. z. a § 2957 o. z. uzavřít, že ve vztahu k informaci o předpokládaném termínu porodu je požadavek na zadostiučinění důvodným jen ze strany žalobkyně a), a to pouze částečně co do částky 50 000 Kč; požadavek žalobce b) v celém rozsahu (62 500 Kč) a požadavek žalobkyně a) ve zbylém rozsahu (12 500 Kč) důvodné nejsou.
33. Pokud jde tedy o věc **samu**, odvolací soud tak postupem podle § 219 o. s. ř. rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I potvrdil jako věcně správný. Ve výroku II jej postupem podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. změnil tak, že žalobnímu požadavku na omluvu vyhověl, přičemž postupem podle § 160 odst. 1 v části věty za středníkem o. s. ř. určil sedmidenní lhůtu k doručení omluvy. Ve výroku III byl rozsudek soudu prvního stupně částečně změněn postupem podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. a částečně potvrzen postupem podle § 219 o. s. ř.; lhůta k zaplacení peněžitého zadostiučinění pak byla stanovena jako třídnenní podle § 160 odst. 1 v části věty před středníkem o. s. ř.
34. Vzhledem k tomu, že odvolací soud částečně změnil rozsudek soudu prvního stupně, rozhodoval nejen o nákladech odvolacího řízení, ale znovu i o nákladech řízení před soudem prvního stupně (§ 224 o. s. ř.). Tím je odklizen nákladový výrok IV rozsudku soudu prvního stupně.
35. Výsledně oba žalobci uspěli s požadavkem na odstranění článků (1/3 předmětu řízení) a omluvu (1/3 předmětu řízení). Pokud jde o finanční satisfakci (1/3 předmětu řízení), oba uspěli s požadavkem na zadostiučinění za informace o majetkových poměrech (1/2 z 1/3 předmětu řízení, tj. 1/6) a žalobkyně a) – částečně – i ohledně finanční satisfakce za informace o plánovaném termínu porodu (1/2 z 1/3 předmětu řízení, tj. 1/6), přičemž výše zadostiučinění závisela na úvaze soudu; žalobce b) s požadavkem na finanční satisfakci za informace o plánovaném termínu porodu neuspěl (1/2 z 1/3 předmětu řízení, tj. 1/6).
36. Žalobkyni a) tak postupem podle § 142 odst. 1, 3 o. s. ř. (pro odvolací řízení ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř.) vzniklo právo na plnou náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.
37. Žalobce b) uspěl v rozsahu 5/6 a žalovaná ve vztahu k němu v rozsahu 1/6; žalobci b) tak postupem podle § 142 odst. 2 o. s. ř. (pro odvolací řízení ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř.) vzniklo právo na náhradu 2/3 (=5/6-1/6) nákladů řízení před soudy obou stupňů.
38. Náklady řízení na straně každého ze žalobců představují a) zaplacený soudní poplatek za řízení před soudy obou stupňů ve výši 3 250 Kč, b) náklady na právní zastoupení v rozsahu osmi úkonů právní služby včetně DPH. Konkrétně jde o tyto úkony právní služby: 1) převzetí zastoupení, 2) předžalobní výzva, 3) sepsání žaloby, 4) sepsání repliky ze dne 18. února 2020, 5) účast při jednání před soudem prvního stupně dne 30. července 2020, 6) sepsání odvolání ze dne 14. září 2020, 7) účast při jednání před odvolacím soudem dne 14. ledna 2021, 8) účast při vyhlášení rozsudku před odvolacím soudem dne 21. ledna 2021. S úkony 1) až 7) je spojena odměna advokáta ve výši 2 480 Kč/úkon/žalobce (§ 7, § 9 odst. 4 písm. a/, § 11 odst. 1, § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.), s úkonem 8) poloviční sazba ve výši 1 240 Kč/úkon/žalobce (§ 7, § 9 odst. 4 písm. a/, § 11 odst. 2, § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.). S každým z úkonů je pak spojena paušální náhrada hotových výdajů advokáta v sazbě 150 Kč/úkon/žalobce, když se jednalo o společné úkony za oba žalobce (§ 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Součástí nákladů řízení je i DPH k nákladům na právní zastoupení v sazbě 21 % [§ 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř.]. Celkem tedy náklady řízení před soudy obou stupňů na straně každého ze žalobců činily 27 208 Kč [=3 250 + (7*2480+1*1240+8*150)*1,21].
39. S odkazem na výše uvedené je tak žalovaná povinna zaplatit žalobkyni a) na nákladech řízení před soudy obou stupňů částku 27 208 Kč a žalobci b) 2/3 z této částky, tj. 18 138,67 Kč.
40. Lhůta k plnění je stanovena podle ustanovení § 160 odst. 1 v části věty před středníkem o. s. ř.; místo plnění pak podle § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti výrokům I a II tohoto rozsudku a proti výroku III tohoto rozsudku v rozsahu týkajícím se zadostiučinění požadovaného žalobci ve vztahu ke zveřejnění informací o majetkových poměrech (ve výši 62 500 Kč každému ze žalobců) a v rozsahu týkajícím se zadostiučinění požadovaného žalobcem b) ve vztahu ke zveřejnění informací o předpokládaném termínu porodu ve výši 62 500 Kč požadované žalobcem b) **je** dovolání přípustné k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně do dvou měsíců od jeho doručení, jestliže dovoláním napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Proti zbylému rozsahu výroku III tohoto rozsudku, tj. v rozsahu týkajícím se zadostiučinění požadovaného žalobkyní a) ve vztahu ke zveřejnění informací o předpokládaném termínu porodu (výsledně 50 000 Kč přiznáno, 12 500 Kč zamítnuto), a proti výroku IV o nákladech řízení dovolání přípustné **není** [§ 238 odst. 1 písm. c), h) o. s. ř.].

Praha 21. ledna 2021

JUDr. Veronika Křest'ánová, Dr. v. r.
předsedkyně senátu